

Залпті підвали під час балістичних атак і суворя правда про (не)захисність мешканців Києва

Шлагат над прірвою: як чергова гра Лукашенка ризикує перетворити його меродом на законні цілі

5 фактів про український націоналізм: світло та тінь ОУН

»

КАЗАРІ: ПОКИ ЩО КРАЇНА РОБИТЬ УСЕ, ЩОБ ПІСЛЯ ВІЙНИ ЖИВИХ ГЕРОЇВ У НЕЇ НЕ ЗАЛИШИЛОСЯ

СУСПІЛЬСТВО

СР, 2025-09-05 18:21

Версія для печати

Армія – це, можливо, найкращий спосіб познайомитися з країною. Довосний журналістський досвід вселяє хибне відчуття обізнаності. Ти звикаєш думати, що знаєш настрій, розбираєшся в трендах і розумієш людей. У твоєму телефоні є номери половини Кабміну, ти особисто знаєш тих, кого решта бачить у новинах і соцмережах – і все це заражає неабиякою часткою столично-миського снобізму. А потім ти потрапляєш до Збройних сил. І з'ясовується, що обидві твої вищі освіти не йдуть ні в яке порівняння з чужою здатністю перебирати корч. Що адаптивність, невивабливість і вміння працювати руками важливіші за докторський ступінь з філософії. Що твої побратими з сін та райцентрів можуть бути набагато кориснішими для підрозділу. Армія – це ідеальний тест, який переверяє, на що ти здатний поза межами соціальних статусів і соціальних зв'язків. Снобізм ніби вітром звіює разом із першим колесом, що відвалилося в поліх у зоні досяжності РПУ. Збройні сили це найкращий спосіб вибратися за межі своєї соціальної бульбашки. Це калейдоскоп біографій, вікових груп, життєвих історій і практичних умінь. Твій попередній досвід тут має значення саме настільки, наскільки ти зможеш його тут застосувати. Армія це мільйон людей, і узагальнювати нас – те саме, що узагальнювати Львів, Дніпро чи Одесу. Ніхто не стане судити про місто за кількома своїми знайомими. Ніхто не візьметься відповідати за настрій всіх його мешканців. Саме з цієї причини немає сенсу запитувати нас, що армія думає з тих чи інших питань. Абсолютна більшість прийшла в армію в дорослому віці – принісши туди весь свій життєвий досвід, світогляд і помилки. Нас об'єднують роки, проведені на службі, і відрізняють усі попередні. Зовні може здаватися, що всі у Збройних силах працюють заради однієї спільної мети – перемогти ворога. Насправді це не так. Один хоче воякувати і адреналін. Інший хоче посаду та звани. Третій хоче, щоб про нього забули й дали йому спокій. Четвертий мріє заробити грошей. П'ятий просто плыве за течєю. Шостий мститься за загиблих друзів. Сьомий нещодавно закохався і думає лише про весілля. Восьмий працює на результат, бо інакше не вміє. І між усіма ними – як між крапельками – пробрався зі своїм завданням ти сам. Знання Статутів, звісно, важливе, але знання психології важливіше. Бо зони ми інституція, а зсередини, звісно ж, люди. Від уміння розуміти чужу мотивацію залежить твоя власна ефективність. Мотивації безліч, і єдине, що дозволяє нас узагальнювати – це форма. Під нею ми всі різні, а тому так дивно звучать розмови про "партію військових", "Геній, плейбой, мільярдер, філантроп" – у нашому випадку це не одна людина, а чотири різні. За армійською ідентичністю часом ховаються діаметрально протилежні погляди на майбутнє. Одні хочуть бачити навколо Європу, а інші – Waftapmmer. Одні прагнуть бізнес-кар'єри, а інші – політичної. Одні хочуть "нагородняк", а інші – дітей і собаку. А ще армія – це місце, де не можна виправити кадрову помилку. Якщо ви вирішили присвоїти хорошому виконавцю звання сержанта, а він не впорався – ви його вже не понизите до солдата. Якщо ви зробили сержанта офіцером, а він провалив роботу – вітаю, відтепер у вас більше на одного безпородного офіцера. Система працює як ніль – звани мисля отримати, але практично неможливо втратити. Запитувана система позбавлення звання робить його таким, що не обнуляється, і знову коло посад, на які ви можете призначити його власника. Якщо вам потрібно позбутися чієсь кадрової помилки, то єдиний вихід – це відправити таку людину на підвищення. Негативна селекція в дії. Те, що шокує тут будь-якого вихідця з бізнесу. Армійська бюрократія безжална, але не безглузда. Вона нагадує старий програмний код, який писали п'ятдесят років тому в епоху перфокарт. Відповідно до цього коду рухаються документи, ухвалюються рішення, оформлюються папери. У якийсь момент ти починаєш його розуміти, бачити внутрішню логіку та структуру. Все це – перший крок до стокольського синдрому, коли ти починаєш описувати те, що відбувається, словами "ну а як взагалі інакше?". Цей армійський програмний код не можна скасувати – його можна лише переписати. Поки ти коому це не вдалося. Армія живе за своїми законами. Вони називаються Статутами, затверджуються парламентом і досі багато в чому не відрізняються від радянських першоджерел. Процедура внесення до них поправок настільки складна, що рідко хто намагався це зробити. Кожен зі Статутів застарів на пару десятиліть, не враховує реалії поля бою, а тому будь-який ефективний командир приречений їх порушувати. За бажання перевірка завжди знайде порушення, а тому кожен командир змушений перебувати в шлагаті. Що більш невразливий для покарання він, то вразливіші на полі бою його солдати. І навпаки. Наша армія заслуговує на повагу зовсім не тому, що складається з якихось надзвичайних людей. Вона заслуговує на повагу саме тому, що складається з найзвичайніших людей. Саме тому викликають пошмиху розмови про те, що воювати мають лише мотивовані люди. Що від примусової мобілізації немає ніякої користі. Навпевно, всі ці люди думають, що мотивація – це як копир очей: щось незміниє й на все життя. Прийшов до армії шульгою – шульгою й повернувся. Так ось, це не так. Мотивацію можна набити, мотивації можна позбутися. За 4,5 роки повномасштабної війни багато хто з тих, хто стояв у чергах до військоматів, просто вигорів. Закінчилося здоров'я, накопичилися проблеми, вичерпався ресурс. І той факт, що хтось прийшов мотивованим, аж ніяк не робить мотивацію довічною – як утім, і навпаки. Боездатність підрозділу залежить від домінуючої культури. Якщо більшість становлять професіонали з цінностями, то немотивовані мобілізовані порівняно швидко втягуються в армійський двіж. А якщо ви вирішили формувати нову бригаду цілком із бусифікованих, то їхні внутрішні настрої перетравлять нечисленних професіоналів, якими ви вирішите їх розбавити. Співвідношення вирішує все. Втім, розмови про "мотивацію" – це не лише виправдання для тих, хто не хоче служити. Це ще й спроба приректи на безстрокову службу тих, хто вже служить. Саме з цієї причини такі міркування не мають жодного сенсу. На п'ятий рік війни армія заслужила на формат почесної демобілізації. Коли батьківщина тисне тобі руку і каже, що твоя варта закінчилася. Сьогодні ти можеш з почестью вступити до армії, але не можеш з почестью з неї вийти. Ти мусиш купити собі БЛК. Оформити фейковий догляд за рідними. Піти в СЗН. Але все перелічене позбавляє тебе права пишатися прихитим досвідом і принесе твою жертвою. Відсутність термінів служби перетворює головний досвід твого життя на сценарій, у якому можна лише програти. Квиток дордому це інвалідність або ганьба – роби свій вибір. Ті, хто пішов захищати країну, мають право на третій сценарій. Не на півірнух відстроюку за новими контрактами, яка більше схожа на неоплачувану відпустку. А на повноцінне майбутнє, в якому вони матимуть право не соромитися самих себе. У тилу достатньо людей, які здатні їх замінити. За останні чотири і половиною роки я пізнав країну набагато краще, ніж за попередні двадцять років у професії. Познайомився з людьми, про яких потім країна знімає фільми. Дуже не хочеться, щоб у кожному такому фільмі перед титрами йшли некрологи головних героїв. Але поки що країна робить усе, щоб після війни живих героїв у неї не залишилося. Мені здається, що армія цього не заслужила. Фото з відкритих джерел (Джерело).

На цю тему:

Віктор Шпінчак: Приватизація Держави. Вони будуть росію в Україні

Зеленський призначив Клименка секретарем РНБО, Умерова – головою СЗР

Зеленський буде поліцейську державу: в.о. голови СБУ стане Олександр Поклад, підлегли якого переслідували журналістів і нищили НАБУ і САП

Касьянов: Мародери взяли в заручники державу

Олександр Шварин: Знову будують мусорську державу

Прокурор САП Клименко розповів, як СБУ нищить правову Державу

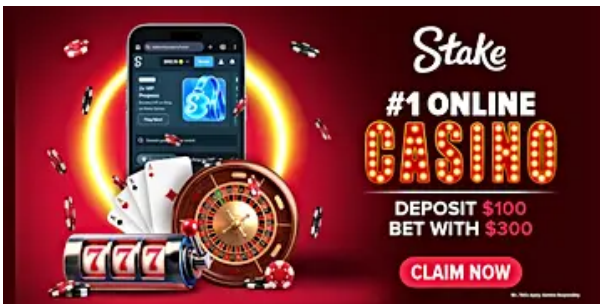
Денис Казанський: Київ опинився у заручниках у владних ідіотів

Share 0

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) і [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

#1 Online Casino

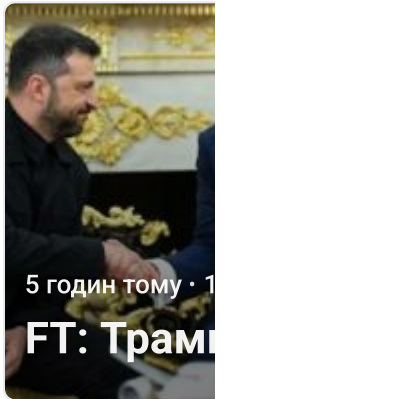
Stake Casino

Bet Now

ТАКОЖ НА АРГУМЕНТ

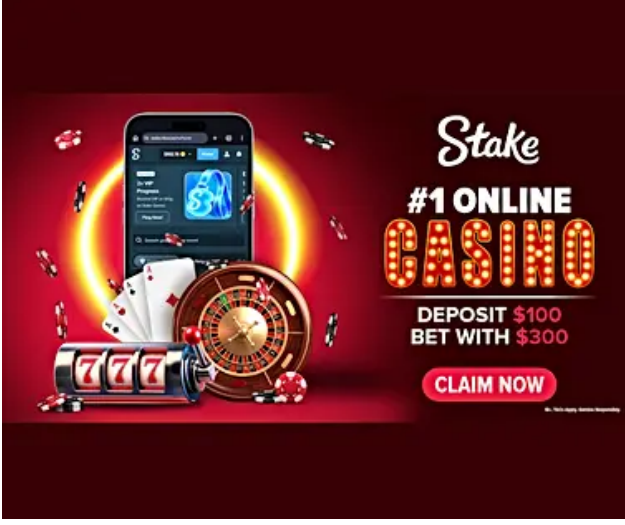

Між ...

FT: Трам

Sponsored

#1 Online Casino

Stake Casino

Bet Now

He Has Two 8-Year-Old Sons, but His Doctor Says He Is Infertile – What He Does Next Changes Everything

Tips and Tricks

Simple & Stylish

CurveConfly

Shop Now

Remember Her? Take A Deep Breath When You See Her Today

Boite A Scoop

Cats That Headbutt Their Owners Are Actually Trying To Give Them An...

Novelodge

by Taboola

0 Коментарів

Увійти

G

Розпочати обговорення...

увійти за допомогою

АБО ЗАРЕЄСТРУВАТИСЯ У DISQUS

lm'a

Поділитися

Найкращі

Найновіші

Найстаріші

Залиште перший коментар.

Підписатись

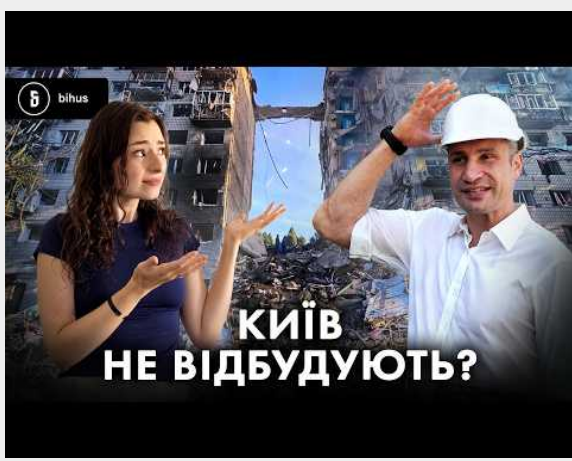
Приватність

Не продавати мої дані

DISQUS

ВІДЕО

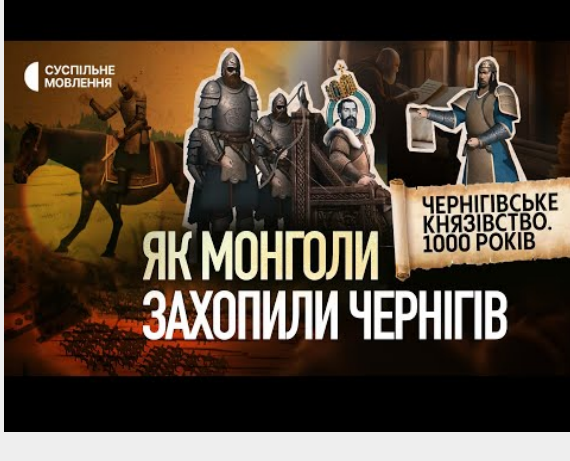
На тлі масових цюгорічних руйнувань, Київ досі не може завершити відновлення будівинів, пошкоджених ще в 2024 році

ВІДЕО

КИЇВ НЕ БУДУЮТЬ?

Як загинуло Чернігівське князівство: монголи, Москва і викрадена спадщина

ВІДЕО

ЯК МОНГОЛИ ЗАХОПИЛИ ЧЕРНІГІВ

Чому бракує укриттів і чи справді вони захистять?

ВІДЕО

Чому укриттів у Києві досі бракує?

Головна

Про сайт

Опитування

© 2011. «АРГУМЕНТ»
Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань – за згодою через електронну пошту.Гіперпосилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом записування. При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту [argument.ua](#) та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпоновання частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу. Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.
Контакт: argumentum@gmail.com